

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2017)0255

Zivju krājumu stāvoklis un sociālekonomiskā situācija zivsaimniecības nozarē Vidusjūrā

Eiropas Parlamenta 2017. gada 13. jūnija rezolūcija par zivju krājumu stāvokli un sociālekonomisko situāciju zivsaimniecības nozarē Vidusjūrā (2016/2079(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK¹ (KZP regula),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva)²,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1967/2006, kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 1626/94³,
- Labojums Padomes 2008. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999⁴,
- ņemot vērā Vidusjūras Vispārējā zivsaimniecības komisijas (*GFCM*) vidustermiņa stratēģiju laikposmam 2017.–2020. gads, kuras izstrādes mērķis ir nodrošināt Vidusjūras un Melnās jūras zivsaimniecības ilgtspējību,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko īsteno Eiropas Savienībā darbojošos Lauksaimniecības

¹ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.

² OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

³ OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp.

⁴ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

kooperatīvu Ģenerālās konfederācijas (*COGECA*), Eiropas Transporta darbinieku federācijas (*ETF*) un Zvejnieku saimniecību nacionālo organizāciju asociācijas (*EUROPÊCHE*) 2012. gada 21. maijā noslēgto un 2013. gada 8. maijā grozīto nolīgumu, ar ko īsteno Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā¹,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2015. gada 25. septembra rezolūciju „Mūsu pasaules pārveidošana: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam”,
 - ņemot vērā reģionālo konferenci par tēmu „Veidojot nākotni ilgtspējīgām mazapjoma zvejas saimniecībām Vidusjūras un Melnās jūras rajonā”, kas notika Alžīrā, Alžīrijā, 2016. gada 7.–9. martā,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0179/2017),
- A. tā kā Vidusjūrā, kurā dzīvo 17 000 jūras sugu, ir viena no lielākajām pasaules bioloģiskās daudzveidības biocenozēm; tā kā, pieņemot lēmumu, kā šo dabas sistēmu pārvaldīt, tādēļ ir jāpiemēro daudzugu pieeja;
- B. tā kā Komisija paziņojumā „Apspriešanās par zvejas iespējām 2017. gadam saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku” (COM(2016)0396) pauž uzskatu, ka Vidusjūrā novērojamā galvenā tendence joprojām ir pārlieku lielā nozveja un ka steidzami ir jāveic pasākumi, kas šo situāciju uzlabotu; tā kā šajā dokumentā Komisija pauž bažas, jo daudzās novērtējumā analizētās sugas tiek zvejotas, ievērojami pārsniedzot objektīvās aplēses par maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu (MIA);
- C. tā kā attiecībā uz visiem zivju krājumiem un vēlākais līdz 2020. gadam Vidusjūrai ir jāreaģē uz galveno problēmu — sasniegt mērķi pakāpeniski atjaunot un saglabāt zivju populāciju virs tā biomasas līmeņa, kas spēj sniegt maksimālo ilgtspējīgo atdevi; tā kā šīs problēmas risināšanā būs jāpiedalās un jāuzņemas saistības arī trešām valstīm; tā kā Vidusjūras akvatorijā vispārējais pārmērīgas zivju resursu ekspluatācijas līmenis par aptuveni par 2-3 reizēm pārsniedz zvejas izraisītu zivju mirstības mērķapjomu (*FMSY*); tā kā, neskatoties uz ievērojamajiem pūliņiem, kas ir veikti gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, lai īstenotu un ievērotu tiesību aktus zivsaimniecības nozarē, vairāk nekā 93 % novērtēto sugu Vidusjūrā joprojām tiek uzskatītas par tādām, kas tiek zvejotas pārmērīgi;
- D. tā kā šajā reģionā zivsaimniecībām ir milzīga sociālekonomiskā nozīme attiecībā uz piekrastes iedzīvotājiem; tā kā zivsaimniecības nozarē strādā simtiem tūkstošu cilvēku, tostarp sekundārās apstrādes jomā, un tā kā šajā nozarē strādā ievērojams skaits sieviešu, kuru nodarbinātība ir sevišķi atkarīga no zivsaimniecības nozares; tā kā Vidusjūras reģions dod būtisku ieguldījumu pārtikas nodrošinājumā, jo īpaši šā reģiona neaizsargātākajām iedzīvotāju grupām; tā kā zivsaimniecības piedāvā ienākumu papildināšanas veidu un nodrošina ar pārtiku, un sekmē reģionālo stabilitāti;

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0343.

- E. tā kā Vidusjūru ietekmē virkne faktoru, piemēram, piesārņojums, ko rada jūras transports, kurš kopā ar zveju ietekmē zivju krājumu normālu apjomu;
- F. tā kā mazapjoma zivsaimniecības (MZS) veido 80 % no flotēm un tajās ir izveidoti 60 % Vidusjūras akvatorijas darbavietu; tā kā ir jāpauž nožēla, ka Eiropas līmenī nav panākta vienošanās par MZS definīciju, kaut arī ir jāatzīst, ka tas ir grūts uzdevums, ņemot vērā jūras ekosistēmas un zvejas nozares īpatnību un parametru lielo dažādību; tā kā jēdziens „piekrastes mazapjoma zveja” ir oficiāli definēts tikai Eiropas Zivsaimniecības fonda (Padomes Regula (EK) Nr. 1198/2006) sakarībā kā „zveja, ko veic zvejas kuģi ar kopējo garumu mazāku nekā 12 metri un neizmantojot velkamu zvejas rīku” (tādu kā traļi); tā kā mazapjoma zvejas definīcijā būtu jāņem vērā virkne valstu un reģionālo raksturīgo iezīmju;
- G. tā kā augsta līmeņa sanāksmē, kas notika 2016. gada februārī Katānijā, par zivju krājumu stāvokli Vidusjūrā tika panākta vienošanās par steidzamo vajadzību šīs negatīvās tendences novērst, un tika atzīta lielā problēma vēlākais līdz 2020. gadam atjaunot un uzturēt zivju populāciju virs biomasas līmeņiem, kuros var gūt maksimālo ilgtspējīgo atdevi, vienlaikus ievērojot KZP pienākumu attiecībā uz maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu attiecībā uz visām sugām;
- H. tā kā papildus pārmērīgai zvejai Vidusjūra saskaras ar daudzām problēmām, lielākā no kurām var tikt saistīta ne tikai bieži apdzīvotām piekrastēm (barības vielu un piesārņojošo vielu pārmērīgs daudzums un dzīvotnes un piekrastes izmaiņas), bet arī jūras transportam un resursu pārmērīgai izmantošanai, tostarp naftas un gāzes ieguvei; tā kā Vidusjūra turklāt ir ļoti neaizsargāta pret klimata pārmaiņām, kas apvienojumā ar intensīvu jūras satiksmi veicina jaunu invazīvo sugu ieviešanos un iedzīvošanos;
- I. tā kā neiespējamībai izmantot īpašus rīkus un paņēmienus, kuri ir pieņemamāki un kuriem ir mazāka ietekme un apdraudēto krājumu stāvokli, ir nopietna ietekme uz jau tā marginalizēto piekrastes un salu kopienu dzīvotspēju un tā kavē attīstību un palielina iedzīvotāju skaita sarūkšanu;
- J. tā kā piekrastes kopienas visās Vidusjūras dalībvalstīs ir ļoti atkarīgas no zivsaimniecībām un jo īpaši no MZS un tādēļ tās apdraud zivju krājumu ilgtspējas trūkums;
- K. tā kā Eiropas Savienībā ir ļoti daudz piekrastes kopienu, kas plašā mērā ir atkarīgas no tradicionālo, amatniecisko un mazapjoma zivsaimniecību darbības Vidusjūras akvatorijā;
- L. tā kā daudzos Vidusjūras reģionos atpūtas zvejai piemīt sociālekonomiska vērtība un tā gan tiešā, gan netiešā veidā ietekmē nodarbinātību;
- M. tā kā ir jāņem vērā, kāda ir atpūtas zvejas nozīme no Vidusjūras krājumu viedokļa,
- 1. uzsver, cik svarīgi ir ātri un pilnībā sasniegt mērķus un veikt pasākumus, kas ir paredzēti, īstenojot KZP, un cik svarīga ir savlaicīga un efektīva daudzgadu apsaimniekošanas plāna īstenošana, ievērojot uz reģionalizāciju un sugu daudzveidību balstītu pieeju; jo īpaši uzsver vajadzību nodrošināt labu vides statusa (LVS) mērķi, kas ir noteikts ES Jūras stratēģijas pamatdirektīvā (Direktīva 2008/56/EK), ņemot vērā, ka lēmums par zivsaimniecību apsaimniekošanas pasākumiem būtu jāpieņem KZP kontekstā;

2. uzskata, ka, īstenojot KZP, pret Vidusjūras akvatoriju būtu arī turpmāk jāizturas atšķirīgi no pārējām jūru akvatorijām, jo to lielā mērā veido starptautiskie ūdeņi, kuros trešām valstīm ir izšķiroša nozīme, kas ietekmē zivju krājumu stāvokli;
3. uzskata, ka, reaģējot uz minētajām problēma, ir vajadzīga steidzama kolektīva rīcība, kuras pamatā būtu sadarbība, kas tiktu īstenota vairākos līmeņos: starptautiskā, Eiropas, dalībvalstu un reģionālā līmenī; uzskata, ka iekļaujošā augšupējā procesā būtu jāiesaista visas attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp profesionāļi un zvejnieki atpūtnieki, zvejas nozare, tradicionālā un amatnieciskā mazapjoma zvejniecība, zinātnieki, reģionālās organizācijas, aizsargājamo jūras teritoriju pārziņi, arodbiedrības un NVO; šajā sakarībā uzsver Vidusjūras Konsultatīvās padomes stratēģisko lomu;
4. uzsver, ka pārvaldības pasākumi un noteikumi pilnībā neīstenos potenciālu bez to piekrastes kopienu apzināšanās, pilnīga atbalsta un dalības, kuras ir jāinformē par to, kādu apdraudējumu to ekonomiskajai un sociālajai nākotnei rada zivju krājumu un sugu noplicināšana;
5. konstatē, ka nav kopīgu un sīki izstrādātu mazapjoma zvejas un amatnieciskās zvejas jēdzienu definīciju; uzsver, ka šādas definīcijas ir nepieciešamas pēc iespējas drīz ES līmenī, lai tās varētu lietot turpmākajā politiskajā darbībā;
6. apgalvo, ka zivsaimniecības politikas veidošanas lēmumu procesā būtu pilnībā jāiesaista un jāintegre zvejnieki un zvejnieku asociācijas, ražotāju organizācijas, arodbiedrības, piekrastes rīcības grupas (CAG) un vietējās kopienas saskaņā ar KZP reģionalizācijas politiku un iesaistot Vidusjūras akvatorijas austrumkrasta un dienvidkrasta trešās valstis; uzsver, ka nodrošināt pietiekamus zivsaimniecības resursus un ilgtspējīgas un rentablas zivsaimniecības, un līdz ar to saglabāt pašreizējo nodarbinātības līmeni un ideālā gadījumā radīt vairāk darbvietu zivsaimniecības nozarē varēs vienīgi tad, ja tiek panākti godīgi, līdzsvaroti un taisnīgi apstākļi visām iesaistītajām valstīm un visiem Vidusjūras zvejniekiem; uzsver, ka zivsaimniecības nozarē svarīga nozīme ir spēcīgiem un neatkarīgiem sociālajiem partneriem, kā arī institucionalizētam sociālajam dialogam un darbinieku dalībai uzņēmumu jautājumu risināšanā;
7. konstatē, ka KZP rada pamudinājumus, tostarp zvejas iespējas, zvejojot specializēti un ar mazāku ietekmi uz jūras ekosistēmu un tās resursiem; šajā sakarībā uzsver, ka dalībvalstīm ir jāpiemēro pārredzami un objektīvi kritēriji, tostarp vides kritēriji, sociāli un ekonomiski kritēriji (KZP regulas 17. pants); tā kā šā iemesla dēļ pūliņi ir jāvelta šā mērķa sasniegšanai, lai pamudinājumi un privilīģēta pieeja piekrastes zvejas teritorijām tiktu nodrošināta mazapjoma (amatnieciskajām un tradicionālajām) flotēm, ja tās zvejo specializēti un veidā, kura ietekme ir ierobežota; uzsver, ka ir svarīgi apspriesties ar attiecīgajām piekrastes kopienām;
8. atzīmē, ka atpūtas zvejas ietekme uz zivju krājumiem un tās sociālekonomiskais potenciāls Vidusjūras reģionā nav pietiekoši izpētīts; uzskata, ka turpmāk vajadzētu vākt datus par atpūtas zvejnieku skaitu, viņu lomu lielumu un viņu sniegto pievienoto vērtību piekrastes kopienās;
9. konstatē, ka atpūtas zveja ar tādām darbībām kā tūrisms dod lielus ekonomiskos ieņēmumus vietējām kopienām un tās ietekme uz vidi ir neliela, un tāpēc tā būtu jāveicina;

10. uzskata, ka ir ļoti būtiski definēt piekrastes, mazapjoma un tradicionālo zveju atbilstoši sociāli ekonomiskajām iezīmēm un vienlaikus piemērot reģionālu pieeju;
11. uzsver, ka piekrastes zvejā tiek izmantoti tradicionālie zvejas rīki un paņēmieni, kuri savu īpašību dēļ definē piekrastes reģionu identitāti un dzīvesveidu, un tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt to lietošanu un aizsargāt tos kā daļu no kultūras, vēstures un tradīciju mantojuma;
12. uzskata, ka saistībā ar reģionalizāciju un ņemot vērā katra konkrētā zvejas veida īpatnības, būtu jāatļauj atsevišķas pamatotas atkāpes attiecībā uz īpašo zvejas rīku un paņēmieni izmantošanu;
13. uzsver, ka saskaņā ar Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (PLO) datiem jūras dzīvo resursu saglabāšanai, apsaimniekošanai un izmantošanai būtu jāpiemēro piesardzīga pieeja, ņemot vērā sociālekonomiskos apsvērumus, lai nodrošinātu ilgtspējīgas zivsaimniecības, vienlaikus kompleksi aizsargājot un saudzējot jūras vidi; uzsver, ka zinātniskās informācijas trūkums nedrīkst kalpot par aizbaidinājumu nespējai īstenot saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus; uzskata, ka ir būtiski svarīgi ātri novērst datu un reālas zinātniskās informācijas trūkumu par zivju krājumu stāvokli; uzsver, ka ir jāapspriežas ar visām ieinteresētajām personām un tās jāiesaista šajā procesā;
14. uzskata, ka, lai aizsargātu un saudzētu Vidusjūras zivju un vides resursus, īstenojot efektīvas zivsaimniekošanas politikas nostādnes, tās ir jāveic līdztekus iedarbīgām, plašām un steidzamām politikas nostādnēm un pasākumiem, ar kuriem neitralizē faktoros, kas ietekmē minētos resursus un negatīvi uz tiem iedarbojas, piemēram: klimata pārmaiņas (globālā sasilšana, paskābināšanās, lietus režīms), piesārņojums (ķīmiskais, organiskais, makro- un mikroskopiskais), nekontrolēta gāzes un naftas meklēšana un ieguve, jūras transports, invazīvās sugas, dabas dzīvotņu iznīcināšana vai mainīšana, īpaši piekrastes teritorijās; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi labāk izprast šo faktoru ietekmi uz zivju krājumiem; prasa, lai šajā sakarībā tiktu stiprinātas Eiropas tagadējās spējas uzraudzīt un monitorēt Vidusjūru, piemēram, Eiropas Jūras novērojumu un datu tīkls un Kopernika programma un tās jūras komponents;
15. uzskata, ka zvejas resursu un jūras resursu aizsardzība un saglabāšana Vidusjūras akvatorijā nedrīkst balstīties tikai uz pasākumiem, kas attiecas uz zivsaimniecības nozari, bet gan būtu arī jāietver citas darbības nozares, kam ir ietekme uz jūras vidi;
16. uzskata, ka būtu jāpastiprina centieni pētīt jūru, jo īpaši attiecībā uz komerciāli izmantotām sugām, un ka šīs zināšanas būtu jāizmanto par pamatu, plānojot minēto sugu ilgtspējīgu izmantošanu;
17. stingri uzsver nelegālās, neregistrētās vai neregulētās (NNN) zvejas izplatīto problēmu, kas joprojām pastāv Vidusjūras akvatorijā, — pat ES valstīs; uzskata, ka nekāda rīcība, ko īsteno, lai aizsargātu resursus, — cita starpā un galvenokārt mazo zvejas saimniecību interesēs, nevar būt efektīva, ja NNN zveja netiek apkarota stingri un apņēmīgi; uzskata, ka ES ir nepieciešams nodrošināt to Vidusjūras valstu atbalstu saviem centieniem apkarot NNN zveju, kuras nav ES dalībvalstis; turklāt uzskata, ka visā Vidusjūras akvatorijā būtu attiecīgi jāaskaņo pārbaužu procedūras, ņemot vērā plaši atšķirīgo pārbaužu un sankciju procedūru piemērošanu;

18. atgādina, ka piekrastes kopienām ir liela ietekme uz to pasākumu efektivitāti, kas ir vērsti uz NNN zvejas novēršanu, atklāšanu un noskaidrošanu;
19. uzskata par prioritāti kontroles darbības pastiprināšanu gan uz zemes — visā izplatīšanas ķēdē (tirgos un ēdināšanas pakalpojumu tirdzniecībā) —, gan jūrā, jo īpaši zonās, kurās zvejas darbības ir uz laiku apturētas vai aizliegtas;
20. uzskata, ka, lai novērstu sociālo nevienlīdzību, zvejniecības iespējas ir jāsadala, izmantojot objektīvus un pārredzamus kritērijus, tostarp vides, sociālos un ekonomiskos kritērijus, pienācīgu uzmanību pievēršot mazas ietekmes metodēm; uzskata, ka zvejniecības iespējas būtu taisnīgi jāsadala dažādos zvejniecības segmentos, tostarp tradicionālā un maza apjoma zvejniecībā; turklāt uzskata, ka ir jāparedz stimuli, kā zvejniekus mudināt izmantot specializētākus zvejas rīkus un tehnoloģijas, kurām ir mazāka ietekme uz jūras vidi, kā tas ir paredzēts KZP regulas 17. pantā;
21. uzskata, ka zivju krājumu noplicināšana Vidusjūrā attiecībā uz komerciālo un izklaides zveju ir jārisina ar zivsaimniekošanas un saglabāšanas pasākumiem, tostarp galvenokārt, piemērojot teritoriālus un laika ierobežojumus un dienas un nedēļas nozvejas limitus un kvotas, ja tas ir nepieciešams; uzskata, ka šādā veidā tiktu nodrošināti vienlīdzīgi konkurences ar trešām valstīm apstākļi attiecībā uz kopīgajiem zivju krājumiem; uzskata, ka par šiem pasākumiem būtu jālemj ciešā sadarbībā ar attiecīgo nozari, lai nodrošinātu lēmumu efektīvu īstenošanu;
22. atzinīgi vērtē pārbaužu skaita palielināšanu Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūrā un uzsver, ka ir jāpastiprina centieni, lai pārvarētu abas nozīmīgākās problēmas, kas attiecas uz normu ievērošanu 2016. gadā, proti: nepatiesa dokumentu deklarēšana (reģistrācijas žurnāls, izkraušanas un pārvietošanas deklarācijas, pārdošanas zīmes utt.) un aizliegtu vai neatbilstošu zvejas rīku izmantošana;
23. uzsver, ka nekādā gadījumā uz zvejnieku pleciem nedrīkst uzvelt pienākumus, kas izriet no izkraušanas pienākuma, kas ir jāveic saskaņā ar reformēto KZP;
24. aicina veikt pētījumu par sekām, kādas būs zivsaimniecības izmetumu izbeigšanai, kas izpaustos kā barības vielu liegšana jūras organismiem un citām sugām, piemēram, kaijām;
25. konstatē, ka aizsargājamo jūras teritoriju sistēma Vidusjūrā aptver neadekvātu virsmas īpatsvaru un ka ievērojami atšķiras dažādu akvatoriju platība; norāda, ka ir novērojams vispārējs ekonomisko resursu trūkums; uzskata to par ļoti svarīgu atzīt un palielināt nozīmi, kāda aizsargājamām jūras teritorijām jau ir kā attīstītām zinātniskās pētniecības laboratorijām, kad tiek veikti īpaši pasākumi un īstenota sadarbība un kopīga ar zvejniekiem pārvaldība, un optimizēt šo zonu izmantošanu, ņemot vērā zinātniskos padomus un saglabāšanas mērķus; šajā sakarībā uzskata par svarīgu nodrošināt stabilu sistēmas finansējuma palielinājumu; uzskata par izšķiroši svarīgu ciešāk sadarbīties ar *GFCM* un trešām valstīm, lai noskaidrotu teritorijas, attiecībā uz kurām veic aizsardzības pasākumus, un izveidotu efektīvu monitorēšanas un kontroles sistēmu, ar ko pārbauda šo teritoriju efektivitāti;
26. uzsver, ka ir svarīgi panākt, lai aizsargājamās jūras teritorijas līdz 2020. gadam aptvertu vismaz 10 % Vidusjūras, ievērojot ANO ilgtspējīgas attīstības mērķi 14.5; aicina *GFCM* 2018. gada gadskārtējās sesijas laikā piekrist progresīvam kalendāram, kurā būtu minēti

- kvalificēti šā mērķi sasniegšanas uzstādījumi; uzsver, ka daudzos gadījumos pastāvošās aizsargātās jūras teritorijas netiek pietiekami efektīvi apsaimniekotas; tādēļ uzskata, ka līdztekus efektīvai monitorēšanas un kontroles sistēmas ieviešanai ir svarīgi izstrādāt un piemērot apsaimniekošanas pasākumus saskaņā ar ekosistēmas pieeju, lai varētu uzraudzīt aizsardzības pasākumu efektivitāti;
27. jo īpaši uzsver nepieciešamību aizsargāt sadarbību tādu jutīgu teritoriju pārvaldībā, kas ir uzskatāmas par ekonomiski nozīmīgāko sugu svarīgām nārsta vietām (piem., Jabukas ieklaka Adrijas jūrā);
 28. uzsver, ka Vidusjūrai ir raksturīga bioloģiskā ziņā unikāla populācija, kuru zvejo dažādu valstu zvejas flotes, un ka tādēļ vitāli svarīga nozīme ir ciešai sadarbībai un zvejas reglamentēšanas pasākumu koordinēšanai visu ieinteresēto pušu starpā visos līmeņos;
 29. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai risinātu problēmu saistībā ar jūras piesārņojumu un plastmasas atkritumiem jūrā, kuri rada ļoti nopietnu kaitējumu videi, ekoloģijai, ekonomikai un veselībai;
 30. uzskata par ārkārtīgi svarīgu apsaimniekošanas plānu ietvaros īstenot dažādotu un niansētu politisko nostāju pieeju, kā arī ievērot dažādus kritērijus, kuru pamatā būtu sugu bioloģiskie raksturlielumi un zvejas veidu tehnoloģiju raksturlielumi; papildus tam uzskata, ka katrā daudzgadu plānā vajadzētu būt paredzētai atbilstoši plānošanai attiecībā uz telpu (zvejas aizlieguma zonu rotācija, pilnīga vai daļēja slēgšana atbilstoši zvejas sistēmām) un laiku (bioloģiskās atjaunošanās periods), kā arī paredzētai tādu tehnisko pasākumu sekmēšanai, kurus īsteno, lai panāktu pēc iespējas lielāku zvejas rīku specializāciju; uzsver, ka ir jāparedz attiecīgā finanšu atlīdzība;
 31. atzinīgi vērtē Komisijas paustās apņemšanās saistībā ar Vidusjūras daudzgadu apsaimniekošanas plānu; uzsver, ka ir svarīgi reģionalizēt KZP, ar kuru īsteno zivsaimniekošanu Vidusjūras akvatorijā; prasa iesaistīt Vidusjūras Konsultatīvo padomi (*MEDAC*) visā procesā, plānojot un izveidojot daudzgadu apsaimniekošanas plānu un reģionalizētos pasākumus;
 32. uzsver, ka bioloģiskā miera periodos ir zvejniekiem jāgarantē pienācīgi ieņēmumi;
 33. konstatē, ka attiecībā uz visām Vidusjūru komerciālajām sugām un atpūtas zvejas mērķsugām tiesību aktos ir jānosaka minimālais pieļaujamais zivju izmērs, kas būtu atkarīgs no dzimumbrieduma un labāko pieejamo zinātnisko izpratni; norāda, ka ir jāveic pasākumi, lai stingrāk kontrolētu minētā pieļaujamā minimālā izmēra ievērošanu;
 34. uzskata, ka ir jāmudina saskaņota rīcība ar Vidusjūras reģiona trešām valstīm, šajā jomā darbojošos starptautisko institūciju vadībā pastiprinot politisko un tehnisko sadarbību; atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas nesen sāktu programmu *MedFish4Ever* — prasību rīkoties, lai apturētu zivju krājumu noplicināšanu Vidusjūrā; uzsver nepieciešamību šīs programmas ietvaros veikt visu, kas ir mūsu spēkos, lai veicinātu ilgtspējīgu zivsaimniecību Vidusjūras valstīs;
 35. uzsver nepieciešamību veicināt un īstenot vienošanos par liegumiem laika / teritorijas ziņā, ar kuriem nosaka secīgus pagaidu ierobežojumus zvejai noteiktu sugu nārstošanas vietās visa gada laikā; šī zvejas darba sezonālā dalīšana un specializācija būs ļoti produktīva un ir jāplāno ar zvejas kopienu un zinātnisko konsultantu piekrišanu;

Trešām valstīm paredzēti pasākumi

36. aicina Komisiju sekmēt darbības ar *GFCM* starpniecību, lai uzlabotu to zivju krājumu stāvokli, kuras zvejo arī trešās valstis, turklāt izmantojot tās priekšrocības, ko dod jau izveidotā sadarbība starp struktūrām, kas pārstāv zvejas flotes, un struktūrām, kas pārstāv uzņēmumus, kuri darbojas zvejas nozarē, un atbilstošās attiecīgo trešo valstu iestādes vai struktūras;
37. konstatē, ka tas, ka trūkst kopīgu regulējuma noteikumu, kuri reglamentētu ES un trešo valstu zvejas flotes, kas darbojas Vidusjūrā, rada negodīgu konkurenci starp zvejniekiem, vienlaikus apdraudot ilgtermiņa nozvejas ilgtspēju attiecībā uz kopīgi zvejotām sugām;
38. uzsver sadarbības nozīmi un nepieciešamību veicināt atbilstību tiesību normām un vienādus konkurences apstākļus zivsaimniecības kontroles jomā ar trešām valstīm un reģionāla zvejniecības pārvaldības organizācijām (RZPO) un nostiprināt to jūras teritoriju un zivju krājumu pārvaldības horizontālu koordināciju, uz kuriem neattiecas valstu jurisdikcijas;
39. aicina Komisiju palīdzēt Vidusjūras valstīm, kas nav ES dalībvalstis, ieviest ilgtspējīgu zivsaimniecību, atbalstot mazapjoma un piekrastes zveju, apmainoties ar paraugpraksi un uzturot atklātu saziņas kanālu, un izveidot nepieciešamo dialogu starp iesaistītajām dažādajām valstu administrācijām, lai pienācīgi atbalstītu *GFCM* vidusposma stratēģijas (2017.–2020. gads) īstenošanu un uzlabotu Vidusjūras zivju krājumu stāvokļa tendenci, kura rada bažas; aicina Komisiju rīkot efektīvas informācijas apmaiņas ar trešām valstīm Vidusjūras reģionā par darbībām, kuras īsteno Vidusjūrā zvejojošās trešo valstu flotes;
40. prasa *GFCM* vadībā izveidot reģionālo plānu, lai nodrošinātu vienādus apstākļus visiem kuģiem, kas zvejo Vidusjūras reģionā, un nodrošināt taisnīgu līdzsvaru starp zvejas resursiem un visu Vidusjūras piekrastes valstu flošu kapacitāti; turklāt prasa izveidot kuģu uzraudzības sistēmas (KUS) un apvienoto pārbaūžu reģionālu centru;
41. ieteic, lai Komisija uz laiku aptur importu no trešām valstīm, kas neveic vajadzīgos pasākumus, ar kuriem novērš, attur un izskauž NNN zveju un kuri tām ir jāveic saskaņā ar starptautiskajām tiesībām kā karoga, ostas, piekrastes vai tirdzniecības valstīm;
42. aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt, sniegt visu iespējamo palīdzību un strādāt kopā ar trešām valstīm, lai labāk cīnītos pret NNN zveju visā Vidusjūras reģionā;
43. mudina piekrastes valstis sadarboties, lai izveidotu zvejas lieguma un aizsargājamās jūras teritorijas, tostarp starptautiskos ūdeņos;
44. uzsver nepieciešamību noteikt pamatnoteikumu kopumu, kas reglamentētu atpūtas zvejas pārvaldību visā Vidusjūras reģionā;

Sociālie un ekonomiskie aspekti

45. uzsver, ka 250 000 personas ir nodarbinātas tieši uz kuģiem un ka nodarbināto personu skaits šajā zivsaimniecības nozarē ir eksponenciāli lielāks, ja ņemam vērā ģimenes, kuru galvenais iztikas avots ir reģionālā zveja un kuru locekļi strādā blakusnozarēs, piemēram, pārstrādē un kuģu remontēšanā, un tūrismā, tostarp ar atpūtas zveju saistītā

tūrismā; konstatē, ka 60 % no darbvietām, kas ir saistītas ar zveju, ir izveidotas Vidusjūras dienvidu un austrumu jaunattīstības valstīs, apliecinot to, kāda nozīme no šo reģionu ilgtspējīgas attīstības viedokļa ir mazapjoma un atpūtas zivsaimniecībām, jo īpaši nozīme visneaizsargātāko piekrastes kopienu skatījumā;

46. uzskata, ka ir būtiski uzlabot zvejnieku darba apstākļus, sākot no pienācīga atalgojuma un godīgas konkurences, īpašu uzmanību veltot augstajam nelaiemes gadījumu līmenim šajā nozarē un lielajam arodslimību riskam; ierosina, lai dalībvalstis izveidotu ienākumu atbalsta instrumentus, pienācīgi ievērojot katras dalībvalsts tiesību aktus un tradīcijas; visbeidzot, iesaka dalībvalstīm izveidot stabilu ienākumu kompensācijas fondu, kuru izmantotu zvejošanas aizlieguma periodos, kas var būt noteikti nelabvēlīgu laikapstākļu dēļ, jo tajos nav iespējams zvejot, slēgtajās sezonās (bioloģiskie miera periodi), lai nodrošinātu zvejoto sugu dzīves ciklu, vides katastrofu dēļ vai tādos gadījumos, kuri ir saistīti ar ilgstošu vides piesārņojumu vai jūras biotoksīnu piesārņojumu;
47. norāda, ka ES zvejas nozare nu jau vairākus gadus pārdzīvo smagu periodu sakarā ar augstākām ražošanas izmaksām, zivju krājumu samazināšanos, mazākiem lomiem un pastāvīgu ieņēmumu kritumu;
48. norāda, ka nozares sociālekonomiskais stāvoklis ir pasliktinājies dažādu iemeslu dēļ, tostarp tādēļ, ka ir samazinājušies zivju krājumi, pazeminājusies zivju vērtība pirmajā pārdošanā (kas neatspoguļojas mazumtirdzniecības cenā, jo lielākā daļa starpnieku netaisnīgi sadala pievienoto vērtību nozares vērtību ķēdē, un dažos reģionos tas notiek izplatīšanas monopola dēļ) un pieaugušas degvielas cenas; norāda, ka šīs grūtības ir veicinājušas zvejas darba apjoma palielināšanos, kas rada īpašas bažas attiecībā uz mazapjoma zveju un var patiesi kaitēt šā tradicionālā dzīvesveida nākotnei un no zvejas būtiski atkarīgo vietējo kopienu izdzīvošanai;
49. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt tādas iniciatīvas kā zvejas tūrisms vai pētniecības darbības, kurām būtu labvēlīga ietekme uz nodarbinātību un kuras būtu saderīgas ar zvejas darba apjoma samazināšanas mērķi;
50. aicina Komisiju un dalībvalstis visiem zivsaimniecības nozares darba ņēmējiem garantēt pienācīgus darba apstākļus un adekvātu sociālo nodrošinājumu neatkarīgi no viņus nodarbinošo uzņēmumu lieluma un veida, nodarbinātības vietas un noslēgtā līguma, arī izmantojot ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerības nolīgumus, kas noslēgti ar attiecīgo reģionu ar mērķi apkarot sociālo dempingu un uzlabot piekļuvi tirgiem un finansējumam, sadarboties ar valstu pārvaldēm un iestādēm un diversificēt iztikas līdzekļus; uzsver efektīvu darba inspekciju un kontroļu nozīmi;
51. uzsver nepieciešamību uzlabot zvejnieku darba apstākļus, ņemot vērā augsto negadījumu īpatsvaru šajā nozarē, kā arī neproporcionāli augsto fizisko un garīgo arodslimību risku; uzsver, ka ir jānodrošina zvejniekiem pienācīgs darba un privātās dzīves līdzsvars; uzsver, ka ir svarīgi gan uz zvejas kuģiem, gan uz sauszemes nodrošināt pienācīgas sanitārās labierīcības un atbilstīgas dzīvojamās telpas, kā arī atpūtas iespējas; uzsver nepieciešamību nodrošināt ostu, ostu akvatoriju un ūdensceļu darbības drošību un kuģojamību;
52. uzsver nepieciešamību garantēt, ka ikviens Eiropas Savienībā importētais zivju un zivsaimniecības produkts ir ražots apstākļos, kas atbilst starptautiskajiem vides, darba un cilvēktiesību standartiem; aicina Komisiju un dalībvalstis zivsaimniecības nozarē

nodrošināt godīgu konkurenci un ilgtspēju, lai aizsargātu darbvietas un izaugsmi; uzsver, ka tas ir ne tikai ārkārtīgi svarīgi attiecībā uz konkurenci Savienībā, bet jo īpaši arī attiecībā uz konkurentiem no trešām valstīm;

53. uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm būtu jāveicina to līdzekļu pilnīga izmantošana, kurus var iegūt no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF) un Eiropas kaimiņattiecību instrumenta; uzskata, ka Komisijai būtu jādara viss iespējamais, lai palīdzētu dalībvalstīm un trešām valstīm izmantot visus pieejamos fondu līdzekļus visefektīvākajā veidā, jo īpaši attiecībā uz:
 - darba apstākļu un drošības uz klāja uzlabošanu;
 - darba un profesionālās apmācības uzlabošanas statusu un jauno ekonomisko darbību tapšanas un attīstības atbalstīšanu šajā jomā, piesaistot, izglītojot un apmācot daudzās jomās jaunus cilvēkus;
 - sieviešu nozīmes celšanu zvejas un ar to tiešā veidā saistītās ražošanas nozarēs, ņemot vērā, ka viņas veido 12 % no nozares kopējā darbaspēka;
54. norāda, ka EJZF ir jāpalīdz mazapjoma zivsaimniecības nozarei atjaunot tās zvejas rīkus, lai jo īpaši ievērotu stingros ierobežojumus, kas ir noteikti attiecībā uz izkraušanas pienākumu;
55. aicina Komisiju mudināt to zivsaimniecības vietējās rīcības grupu (ZVRG) dibināšanu un darbības, kas veicina ilgtspējīgas zivsaimniecības modeli;
56. uzskata par ārkārtīgi svarīgu sekmēt, uzsvērt un stimulēt vienas teritorijas vai reģiona zvejnieku, jo īpaši mazo zvejnieku, sadarbību, lai kopīgi plānotu un apsaimniekotu vietējo zivsaimniecību resursus un panāktu efektīvu un konkrētu reģionalizāciju, ievērojot KZP objektīvos mērķus; uzskata, ka amatu, mērķu, tehnisko raksturlielumu un izmantotās tehnikas milzīgā sadrumstalotība un dažādība ir iezīme, kas ir raksturīga zvejai Vidusjūrā, un ka horizontāla un vienveidīga pieeja tādēļ šo vietējo specifiku ignorētu;
57. norāda, ka neraugoties uz neseniem uzlabojumiem, joprojām augsts saglabājas to zivju krājumu skaits, kuru apjoms nav faktiski izvērtēts, un ka Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK) sūdzas par pašu izvērtējumu skaita faktisku samazināšanos — 2012. gadā tika veikti 44 izvērtējumi un tikai 15 — 2014. gadā; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt datu ātru un pienācīgu iegūvi un mudināt uz pētījumu skaita un to sugu skaita palielinājumu, par kurām ir iegūti dati, un atbalstīt šo pieaugumu, pie viena vairojot zināšanas par zivju krājumiem, atpūtas zvejas ietekmi un tādiem ārējiem faktoriem kā piesārņojums, lai sasniegtu zivju krājumu ilgtspējīgu apsaimniekošanu;
58. uzskata, ka racionāla un ilgtspējīga resursu pārvaldība ir atkarīga no to datu daudzuma un zinātniskas izmantošanas, kas ir savākti par tādiem faktoriem kā zvejas jauda, veiktās zvejas darbības un to sociālekonomiskais stāvoklis, un izmantotā zivju krājuma bioloģiskais stāvoklis;
59. konstatē, ka tikai 40 % no loma, kas tiek izkrauts teritorijā, kurā ir spēkā *GFCM* regulējums, tiek iegūti no zivju krājumiem, kuru zinātniskie izvērtējumi ir iesniegti Komisijai, un ka minētais īpatsvars samazinās, ja runa ir par zivju krājumiem, attiecībā

uz kuriem tiek īstenots apsaimniekošanas plāns; vērš uzmanību nepieciešamībai uzlabot zivju krājumu stāvokļa zinātnisko izvērtējumu piemērošanas sfēru un palielināt to lomu īpatsvaru, kas ir iegūti, zvejojot saskaņā ar daudzgadu zivsaimniecības plānos reglamentētiem zvejas veidiem;

60. uzskata par svarīgiem zvejas darba izvērtējumus atpūtas zvejā un datu vākšanu par nozveju katrā jūras akvatorijā un Vidusjūrā;
61. uzsver nepieciešamību īstenot integrētu pieeju, kurā vienlaikus būtu ņemta vērā jūras vides dažādība, jūrā dzīvojošo sugu (gan zvejojamo, gan nezvejojamo) sarežģītība, dažādie raksturlielumi un zvejas darbību īstenošana, tāda parādība kā zivju vērtības samazināšanās pirmajā pārdošanā un — dažos reģionos — izplatīšanas monopoli un ņemti vērā arī citi faktori, kuri ietekmē zivju krājumu pietiekamus apjomus;
62. atzīst, ka pieejamie dati, ar kuriem nosaka mazo zivsaimniecību darbības apjomu un ietekmi, ir ierobežoti un dažādās dalībvalstīs var būt atšķirīgi; norāda, ka, tā kā trūkst datu, amatniecisko zveju parasti mēdz ņemt vērā nepietiekami;
63. uzsver, ka labāka izpratne par to, kāda ietekme ir dažādiem zvejas veidiem, jo īpaši mazapjoma un atpūtas zvejai, palīdzētu noteikt labākos apsaimniekošanas pasākumus;
64. stingri atbalsta *GFCM* priekšlikumu izveidot zvejas darbību katalogu un tajā iekļaut informāciju par zvejas iekārtām un zvejas darbībām, kā arī zvejas teritoriju un zvejošanai paredzēto zivju un piezvejas aprakstu, lai tādējādi sniegtu pilnīgu zvejas darbību aprakstu noteiktā teritorijā un tās mijiedarbības aprakstu, kas tiek īstenota ar citām zivsaimniecības nozarēm, piemēram, atpūtas zveju;
65. uzskata, ka atpūtas zvejai būtu jāpiemēro jauni noteikumi un ka būtu jāizstrādā arī atpūtas zvejas darbību katalogs, kurā būtu ietverta informācija par zvejas rīkiem un darbībām un sniegta zvejas rajonu, mērķsugu un piezvejas apraksts;
66. aicina Komisiju sekmēt ciešu zinātnisko sadarbību un censties uzlabot to datu ieguvī, kas attiecas uz vissvarīgākajiem zivju krājumiem, samazinot laiku starp datu ieguvī un to galīgo izvērtējumu un pieprasot ZZTEK izvērtējumus par jauniem zivju krājumiem; pauž dziļu nožēlu par to, ka Vidusjūrā lielākā daļa lomu veido zivju sugas, par kurām iegūtais datu apjoms ir niecīgs („nepietiekama apjoma datu zivsaimniecības”);
67. uzsver lielo un izšķiroši svarīgo nepieciešamību apmainīties ar datiem un apkarot datu nepieejamību un izklaidētību, izveidojot kopēju datubāzi ar visaptverošiem un uzticamiem datiem par zivsaimniecību resursiem un izveidojot tādu ekspertu un pētniecības iestāžu tīklu, kas aptvertu dažādus zivsaimniecības zinātnes aspektus; uzsver, ka šī datubāze ir jāfinansē no ES līdzekļiem un tai ir jāsaturs visi dati par zivsaimniecībām un zvejas darbībām ģeogrāfiskajos sīkāka iedalījuma apgabalos, tostarp par atpūtas zveju, lai atvieglotu kvalitatīvu, neatkarīgu un izsmelšu datu uzraudzību un tādējādi uzlabotu zivju krājumu izvērtējumus;
68. konstatē, ka pagaidām nav pietiekami novērtēta NNN zvejas ietekme, raksturlielumi un mērogs, ka to novērtējums katrā Vidusjūras akvatorijas valstī ir atšķirīgs un ka šīs valstis šā iemesla dēļ nav precīzi atsoguļotas informācijā par zivsaimniecību pašreizējo stāvokli un par laikā novērojamām tendencēm; uzsver, ka šīs valstis būtu pienācīgi jāņem vērā, izstrādājot zinātniskus izvērtējumus, kas tiek veikti zivsaimniecību

apsaimniekošanas nolūkā;

69. aicina dalībvalstis ar produktu marķēšanu un izsekojamību apkarot jūras produktu krāpniecību un pastiprināt to nelegālas zvejas apkarošanas centienus; pauž nožēlu par to, ka nav pieejama informācija par to, kādā stāvoklī atrodas lielākā daļa zivju krājumu („zivju krājumi, par kuriem pieejamie dati ir nepietiekami”), un ka aptuveni 50 % nozvejas netiek oficiāli deklarēti un 80 % lomu tiek iegūti no „zivju krājumiem, par kuriem pieejamie dati ir nepietiekami”;
70. aicina dalībvalstis ratificēt un pilnībā īstenot visas atbilstošās SDO konvencijas par strādājošajiem zivsaimniecības nozarē, lai nodrošinātu labus darba apstākļus un pastiprinātu darba koplīgumu institūcijas, lai strādājošie jūrniecības jomā, tostarp pašnodarbinātie, gūtu labumu no savām darba tiesībām;
71. aicina Komisiju mudināt un atbalstīt ieguldījumus zivsaimniecības nozares diversifikācijā un inovācijā, izstrādājot papildu pasākumus;

Izpratne

72. uzsver, ka efektīvus rezultātus un pilnīgu izpildi var nodrošināt, ja šīs nozares dalībniekiem ir augsts apzinīguma un izpratnes līmenis, attīstot visu zvejnieku (gan profesionāliem, gan atpūtas) iemaņas un izglītojot visus zvejniekus, un viņus iesaistot lēmumu pieņemšanas procesā, papildus kam tiek veiktas īpašas darbības, ar kurām izplata paraugpraksi;
73. uzskata, ka ir svarīgi iestāties par obligātu noteikumu sniegt pienācīgu informāciju patērētājiem, kurā būtu detalizēti atveidota produktu precīzā izcelsme un zvejas paņēmiens un datums; uzskata, ka mums ir jāanalizē un jāizvērtē, vai jaunajā TKO paredzētajiem pasākumiem ir izdevies uzlabot patērētāju informēšanu;
74. papildus tam uzskata par svarīgu pievērst arī patērētāju uzmanību un viņus izglītojot aicināt patērēt zivis atbildīgi, dodot priekšroku vietējas izcelsmes zivīm, kas ir zvejotas ar ilgtspējīgām tehnoloģijām, iespējams, no zivju krājumiem, kas netiek ekspluatēti pārmērīgi un netiek plaši pārdoti; šajā sakarībā uzskata par nepieciešamu, sadarbojoties ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, sekmēt efektīvu un uzticamu izsekošanas un marķēšanas sistēmu, ar kuras palīdzību cita starpā informē patērētājus un apkarot krāpšanu pārtikas jomā;
75. uzskata, ka ir jāpanāk līdzsvars starp godīgu konkurenci, patērētāju prasībām, zivsaimniecības nozares ilgtspējību un darbvietu saglabāšanu; uzsver nepieciešamību pēc visaptverošas pieejas un visu Vidusjūras reģiona valstu spēcīgas politiskās gribas, lai risinātu problēmas un uzlabotu stāvokli Vidusjūrā;
76. atzinīgi vērtē kampaņu *MEDFIS4EVER*, ko Komisija sāka, lai vērstu sabiedrības uzmanību uz situāciju Vidusjūrā;
77. uzskata, ka skolas, slimnīcas un citas sabiedriskās iestādes būtu jāapgādā ar zivīm no vietējām zivsaimniecībām;
78. uzsver, ka, ņemot vērā šo jauno scenāriju un visus jaunus savstarpēji saistītos faktorus, kas pastāv Vidusjūrā, Regula (EK) Nr. 1967/2006 ir jāpārskata Vidusjūras dēļ, lai ņemtu vērā tās šā brīža stāvokli;

79. norāda, ka ir jāpārskata Regula (EK) Nr. 1967/2006, jo īpaši tā daļa, kurā ir minēts aizliegums izmantot atsevišķus tradicionālus rīkus (piem., aizliegums izmantot žaunu tīklus ārpus komerciālas zvejas kategorijas) un noteikumi, kas attiecas uz zvejas rīku specifiskām iezīmēm, piemēram, zvejas tīklu augstumu un tīkla acs izmēru, un dziļumu un attālumu no krasta, kādā rīkus var izmantot;

o

o o

80. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.